

Oplossingen

Met de "Green Deal" en de "Farm to fork" strategie wil de EU Commissie tegemoet komen aan de wens van de bevolking naar meer biodiversiteit, meer natuurbehoud, minder (synthetische) chemicaliën, minder voedingsstoffen, meer dierenwelzijn, meer regionaliteit, lage prijzen, voorzieningszekerheid en andere wensen voor de landbouw.

Deze wensen zijn begrijpelijk. Deze taken kunnen ook worden vervuld, maar we moeten ons er allemaal van bewust zijn dat de vervulling van deze wensen niet zonder gevolgen blijft en dat er onoplosbare doelconflicten zijn. Hieronder worden oplossingen en benaderingen geformuleerd die wij de boeren bieden. Deze oplossingen kunnen per EU-land verschillen en zijn zeker niet volledig. Verdere suggesties zijn altijd welkom.

- 10% van de landbouwgrond wordt in de hele EU uit productie genomen - in eerste instantie voor 10 jaar. Dit geldt niet alleen voor de akkerbouw, maar ook voor grasland, fruit- en wijnbouw. Voor de verhuizing en eventueel onderhoud, een vergoeding ter hoogte van de verloren gegane gebruikelijke contributiemarge (variërend per regio, gebruik, natuurlijke omstandigheden. De officiële autoriteiten kunnen hierover informatie verstrekken). De daaruit voortvloeiende vermindering van de voedselproductie mag niet worden gecompenseerd door invoer. Na een periode van 8 jaar zal worden nagegaan of de gewenste doelstellingen (die nog niet door de EU zijn gespecificeerd) zijn bereikt.

- De invoer van levensmiddelen of bestanddelen daarvan van buiten de EU in de EU is alleen toegestaan als deze in overeenstemming zijn met de wetgeving en de maatschappelijke acceptatie in de EU. Dit geldt zowel voor de wet- en regelgeving op het gebied van de productie als voor de sociale en loonnormen.

- De bescherming van de biodiversiteit in het cultuurlandschap moet een meetbare, begrijpelijke en eerlijke waarde krijgen waarmee de boeren worden beloond. Deze waarde moet worden erkend door de meerderheid van de belanghebbenden die geïnteresseerd zijn in biodiversiteit en moet rechtsgeldig zijn voor een periode van tien jaar. Biodiversiteit wordt zo een tak van de landbouw, die ook bijdraagt aan het herdefiniëren van de maatschappelijke rol ervan. In de publieke opinie staan de boeren niet langer alleen voor de intensieve landbouw, maar staan ze ook garant voor een gevarieerd cultuurlandschap en het behoud van de biodiversiteit. (Bron: https://www.bfn.de/fileadmin/BfN/ina/Dokumente/Tagungsdoku/2018/2018-Vilm_11Punkte_final_clean.pdf)

- Het contracteren van natuurbescherming als echte bron van inkomsten moet een grotere betekenis krijgen. De gunning van de contracten en de facturering zijn dezelfde als voor andere diensten. Als de dienst aantrekkelijk wordt beloond, is het denkbaar dat een complete operatie kan leven van het behoud van de natuur en de soorten.

- Alle maatregelen ter bescherming van de natuur en de soorten zijn in het landschap in een netwerk opgenomen. Vertegenwoordigers van de staatsnatuurbescherming, maar ook nationale natuurbeschermingsorganisaties moeten hun expertise inbrengen. Zo zou er bijvoorbeeld een bredere bloeistroom

kunnen worden aangelegd op de landtong langs de weg. Doel, toezicht en succescontrole worden gezamenlijk ontwikkeld en gecommuniceerd.

- In navolging van Nederland worden regionale doelstellingen gezamenlijk door natuurbescherming en boeren vastgesteld. Deze doelstellingen variëren afhankelijk van het landschap, de grootte van het bedrijf of andere factoren. Een externe deskundige adviseur coördineert een groep van 30-50 boeren in een regio die gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het bereiken van de doelstellingen. De consultant neemt ook administratieve taken (aanvragen, controles) en toezicht op zich. Ook hier zijn vertegenwoordigers van de natuurbeschermingsorganisaties altijd welkom als gast.

- In de veehouderij is de druk vanuit de maatschappij om veranderingen in de veehouderij te bewerkstelligen bijzonder hoog. Als er een beduidend grotere ruimte in combinatie met een buitenklimaat moet worden gerealiseerd, is dit meestal niet meer haalbaar met een ombouw van stallen. Nieuwe stallen kunnen echter niet worden gebouwd met de huidige inkomsten. Daarom zijn overheidssubsidies onontbeerlijk. Nog belangrijker zijn echter snelle en onbureaucratische goedkeuringsprocedures en de instemming van de bevolking. De tijd tussen de aanvraag en de goedkeuring mag niet significant langer zijn dan 3 maanden. Alle landen van de EU zullen in de toekomst uitkoopprogramma's aanbieden, naar het voorbeeld van Nederland.

- Het aantal herders neemt voortdurend af. Schapen zijn echter een belangrijk element in het natuurbehoud en dus in het behoud van de biodiversiteit. De EU moet op korte termijn voldoende middelen beschikbaar stellen om de schapenhouderijen in stand te houden, of beter nog, om nieuwe te bevorderen.

- De EU formuleert een duidelijk engagement voor begrazing. Het conflict van doelstellingen met mogelijke roofdieren (wolf, beer) moet zodanig worden opgelost dat er geen sprake is van een conflict van doelstellingen.

- De langdurige en duurzame realisatie van maatschappelijke eisen maakt de betrokkenheid en participatie van de grote handelsondernemingen absoluut noodzakelijk. De handelsondernemingen verbinden zich ertoe om 30% regionale producten (gemeten naar verkoop) in hun assortiment op te nemen. Elk jaar reikt de Commissie van de EU een prijs uit aan bedrijven die eerlijk met de producenten omgaan en een eerlijk prijs- en aankoopbeleid kunnen aantonen.

- Veel maatregelen mislukken door de buitensporige bureaucratie die de boeren ontmoedigt. Wanneer formulieren pagina voor pagina moeten worden ingevuld voor milieumaatregelen, wanneer zelfs kleine afwijkingen worden gesanctioneerd, wanneer verschillende overheden en organisaties niet samenwerken, leidt dit vaak tot het feit dat ondanks de innerlijke bereidheid de uitvoering niet plaatsvindt. Bij het opstellen en handhaven van verordeningen en eisen moet opnieuw rekening worden gehouden met proportionaliteit en doelmatigheid. Tot nu toe is er geen teken van vermindering van de bureaucratie. Wij boeren kunnen voorbeelden geven waar dit mogelijk is.

- De consument noemt de regionaliteit als een belangrijk verkoopargument. De etikettering is echter ontoereikend. Nationale keurmerken zoals Agrarmarkt Austria, Made in Germany, etc. wekken vertrouwen. Bovendien zal de EU in de toekomst actief reclame maken voor producten uit haar lidstaten.

- De verkoop van landbouwgrond aan niet-landbouwers voor kapitaalinvesteringen maakt het bijna onmogelijk voor praktiserende boeren om grond te verwerven. Een verkoop van landbouwgrond zonder aanbod aan een praktiserende landbouwer is niet toegestaan.

De lijst met mogelijke oplossingen is niet uitputtend en wordt voortdurend uitgebreid. Ze kunnen ook per EU-land verschillen. Professionele collega's uit andere landen wordt gevraagd om de lijst met oplossingen die specifiek zijn voor hun land in de nationale taal te formuleren en naar mij toe te sturen. Ze kunnen dan hier worden geplaatst als pdf-bestanden. U vindt het postadres in het impressum.